

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **P. Č.**
zastoupen Mgr. Kristýnou Ditmarovou, advokátkou sídlem 779 00
Olomouc, Palackého 592/19

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 00 Ostrava, 28. října 2771

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2023 č. j. MSK 150879/2023,
o přestupku

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2023 č. j. MSK 150879/2023 **se zrušuje** a věc se vrací
žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 18 704 Kč a to do 30 dnů
od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného
rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského
úřadu Bruntál ze dne 15. 9. 2023 č. j. MUBR/144720-2023/mor ve věci přestupku podle §

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu).

2. Žalobce uvedl, že nepopírá, že při cestě s vozidlem do servisu dne 11. 3. 2023 na vozidle neměl umístěny tabulky registrační značky. Stalo se tak pouze ojediněle, a to navíc naprostým nedopatřením a zcela neúmyslně. Vozidlo, které používal k činnosti pro společnost APG group s.r.o. se sídlem Bruntál, Ruská 1919/7, jež podniká v oblasti provozování silniční motorové dopravy, a jejímž je jediným společníkem a jednatelem, odstavené v době, kdy skončila sezona provozování silniční motorové dopravy společnosti APG group s.r.o. a provoz silniční motorové dopravy byl na určitou dobu utlumen. Vzhledem k tomu, že vozidlo nebylo po tuto dobu používáno, tabulky registrační značky odevzdal do depozitu. Tyto před začátkem sezony opětovně z depozitu vyzvedl a s vozidlem jel na pravidelnou prohlídku do servisu. Tabulky registrační značky nedopatřením zapomněl znovu umístit na vozidlo. V daných souvislostech poukázal na svou obtížnou životní situaci, v níž se v té době nacházel. K tomu doplnil, že manželka, dnes již bývalá manželka, mu před daným incidentem oznámila, že má v úmyslu se s ním rozvést a že k soudu již podala návrh na rozvod manželství. V důsledku rozrušení tak zapomněl před jízdou opětovně nasadit tabulky registrační značky, které měl uložené uvnitř vozidla pod sedadlem spolujezdce. Podotkl, že se jednalo o první jízdu s daným vozidlem bez tabulek registrační značky. Dle žalobce měl žalovaný uvedené skutečnosti vzít v potaz při zjišťování skutkového stavu. Vzhledem k tomu, že tyto okolnosti nezohlednil a vyšel čistě z toho, jak skutek popsali policisté, dostatečně správně nezjistil skutkový stav věci.
3. Žalobce dále namítal pochybení žalovaného při právním posouzení věci. Poukázal na to, že účelem skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu, je postihnout osoby, které se snaží vyhnout odpovědnosti za jiný přestupek tím, že znemožňují následnou identifikaci svého vozidla. V jeho případě však nemůže dojít k naplnění materiálního znaku přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu, neboť neměl v úmyslu jízdou s vozidlem neopatřeným tabulkami s registrační značkou, znemožnit identifikaci vozidla a své osoby, neboť tyto tabulky skutečně pouze výjimečně opomněl nasadit. Z tohoto důvodu má za to, že nemohla být naplněna skutková podstata přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu, nýbrž nanejvýš skutková podstata přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, podle čehož měl být ukládán i správní trest, neboť v jeho případě jsou zde zvláštní okolnosti případu popsané výše (technická způsobilost vozidla, zavinění ve formě nevědomé nedbalosti, jeho psychické rozpoložení, které vylučují naplnění materiálního znaku daného přestupku – jeho společenské škodlivosti). V daných souvislostech žalobce odkázal na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ve věci sp. zn. 7 As 63/2015, č. j. 5 As 104/2008-45 a zejména pak citoval závěry z rozsudku č. j. 7 As 18/2004-48, z něhož citoval.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Dle žalovaného není pochyb o tom, že skutek se stal, ostatně žalobce sám se k němu doznal. Přestupek spočívá v absenci registračních značek na vozidle, nikoli v technické nezpůsobilosti vozidla. Zavinění v podobě nevědomé nedbalosti k odpovědnosti za přestupek postačuje, nevyžaduje se úmysl ani vědomost (žalobce se hájí, že se skutku dopustil neúmyslně a nedopatřením). Rovněž se k odpovědnosti za přestupek nevyžaduje jeho opakování (žalobce se hájí, že se skutku dopustil ojediněle). Dle žalovaného tvrzení, že tabulky registrační značky měl v okamžiku silniční kontroly s sebou uvnitř vozidla, žalobce uvedl poprvé při druhém ústním jednání, přičemž do oznámení přestupku na místě samém se nijak nevyjádřil, věrohodnost tohoto

tvrzení je tedy zásadně snížena. Nicméně i kdyby tomu tak bylo, nejedná se o okolnost, která by mohla vyvinut žalobce z přestupku. Okolnosti následující po spáchání přestupku jsou z hlediska odpovědnosti za přestupek irelevantní. Důkazy, které žalobce navrhoval k prokázání těchto okolností, jsou tedy nadbytečné, nehledě k tomu, že videozáznam nebyl dle sdělení policie pořízen. V žádném případě nelze skutek kvalifikovat jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť jednání žalobce spočívající v řízení vozidla, na němž není umístěna tabulka registrační značky, přesně odpovídá jednání obsaženému ve skutkové podstatě přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 citovaného zákona. Žalovaný dále uvedl, že materiální znak přestupku je jednoznačně naplněn. Konstatoval, že přestupky jsou obecně jednání nejnižší společenské škodlivosti, materiální znak je tedy obecně naplněn vždy, ledaže jsou dány výjimečné okolnosti, které jeho naplnění vylučují. Takové však žalovaný neshledal. Vozidlo žalobce jelo po frekventované silnici II. třídy v obci v denní době v dopoledních hodinách, přičemž snadná identifikace vozidla „na první pohled“ je nezbytná z mnoha důvodů, které příkladmo v rozhodnutí uvedl. Obecnou závažnost přestupku vyjádřil i zákonodárce tím, že stanovil dolní hranice zákonných sazeb, jak pokuty, tak zákazu činnosti; s ohledem na to by okolnosti vylučující materiální znak přestupku musely dosahovat tím vyšší intenzity.

5. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), dále jen s.ř.s., a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 11. 2023 č. j. MSK 150879/2023 bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 15. 9. 2023 č. j. MUBR/144720-2023/mor, kterým správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku, jehož se měl dopustit tím, že dne 11. 3. 2023 v 11:30 hodin na silnici č. II/451 ulice Nádražní – sil. č. II/445 ulice Jesenická k autobusové zastávce u OD Penny Market č. p. 633 v obci Vrbno p. Pradědem řídil nákladní motorové vozidlo tov. zn. Iveco Trakker, na němž nebyly umístěny registrační značky X, které byly vozidlu přiděleny. Tímto jednáním měl žalobce porušit § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu v návaznosti na § 38 odst. 1 písm. c) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, čímž měl z nedbalosti spáchat přestupek dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Dále byla žalobci uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Součástí spisu je oznámení přestupku ze dne 11. 3. 2023, které žalobce bez vyjádření podepsal a v němž je citován výše uvedený skutek, úřední záznam policisty prap. Bc. L. F., fotodokumentace pořízená na místě kontroly, výpis z evidenční karty řidiče. Správní orgány vycházely jednak z této spisové dokumentace a dále z výpovědi svědků, zakročujících policistů. Svědek Bc. L. F. vypověděl, že si nejprve všiml zadní části vozidla a měl za to, že zadní registrační značka mohla být znečištěna. Řidiče chtěl na to upozornit, přičemž následně zjistil, že zadní registrační značka na vozidle zcela chybí, stejně jako přední registrační značka. Žalobce na dotaz, proč nemá na vozidle registrační značky, měl uvést, že značky zapomněl doma a zajistí

jejich dovezení na místo. Zmínil, že s vozidlem jede do servisu. Jelikož se servis, kam vozidlo vezl, nacházel 300 m od místa zastavení, doprovodili jej policisté do servisu, který se nacházel v zadní části areálu Dřevas. Svědek se pak na toto místo po chvíli jel podívat a zjistil, že vozidlo je tam odstavené a následně při noční službě si ověřil, že vozidlo stále stojí v servisu a již jsou na něm umístěny obě registrační značky. Z výpovědi svědka pprap. Mgr. S. C. bylo zjištěno, že 11. 3. 2023 měl hlídku společně s kolegou prap. Bc. L. F. Při průjezdu nákladního vozidla bílé barvy od benzinky ke kruhovému objezdu ve Vrbně p. Pradědem oba policisté viděli, že na předmětném nákladním vozidle nejsou umístěné registrační značky. Řidič policistům sdělil, že vozidlo bylo dlouho odstaveno ve firmě v Bruntále a on je pouze převáží na opravu do Vrbna p. Pradědem, přičemž registrační značky zapomněl nasadit. Žalobce měl uvést, že registrační značky zapomněl ve firmě v Bruntále. Žalobce u ústního jednání k listinným důkazům neměl žádné námitky. Uvedl, že nemůže přijít o řidičský průkaz skupiny B. Zmínil svou rodinnou situaci, konkrétně tu skutečnost, že již proběhlo rozvodové jednání a toto se negativně odráží na jeho pracovních povinnostech. Řidičský průkaz skupiny B potřebuje „z existenčních“ důvodů, dále k obstarávání a zajišťování základních potřeb jeho rodičů, kteří jsou již v pokročilém věku a on je vozí k lékaři do Bruntálu a Krnova. Uvedl také, že s ohledem na druhotnou platební neschopnost jeho firmy, řeší existenční problémy firmy. Bývalý zákazník mu dluží 2 300 000 Kč, podal proti němu žalobu a bude nucen podat i další žaloby a k těmto úkonům potřebuje služby advokátní kanceláře v Ostravě, kam je nucen dojíždět osobním vozidlem. Nemůže se dopravit hromadnými prostředky, jelikož je odkázán na časové možnosti právníka. Po ústním jednání bylo dne 15. 9. 2023 správnímu orgánu I. stupně doručeno podání žalobce, v němž kromě jiného uvedl, že registrační značky nebyly v depozitu, tyto měl pod předním sedadlem na podlaze a pouze je zapomněl umístit na vozidlo, a to z toho důvodu, že se právě dozvěděl, že manželka chce podat žádost o rozvod. Pak nasedl do vozidla a jel do servisu do Vrbna. Ani po cestě si neuvědomil, že registrační značky neumístil na vozidlo. Přemýšlel toliko nad svou rodinnou situací, vyjádřením manželky a nad dalšími věcmi, které mu řekla těsně před odjezdem. Do servisu byl objednaný a chtěl mít vozidlo před začátkem sezony v pořádku. Byl překvapený, když jej policisté zastavili. Policisté ho ani nevyzvali, aby tyto značky nasadil. Po sepsání oznámení o přestupku z místa odjeli. Řidičský průkaz nutně potřebuje k výkonu podnikatelské činnosti. Uvedl, že řeší i existenční problémy, o kterých se zmínil již u ústního jednání.

8. Podle ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.
9. Podle § 38 odst. 1 písm. c) zákona č. 56/2001 Sb., provozovatel silničního vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo, na němž není umístěna tabulka s registrační značkou, přidělenou k tomuto vozidlu obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo příslušným orgánem jiného státu, způsobem umožňujícím identifikaci vozidla.
10. Krajský soud ve shodě se správními orgány činí závěr, že v řízení bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že žalobce porušil § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu v návaznosti na § 38 odst. 1 písm. c) zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů tím, že dne 11. 3. 2023 v 11:30 hodin na silnici č. II/451 ulice Nádražní – sil. č. II/445 ulice Jesenická k autobusové zastávce u OD Penny Market č. p. 633 v obci Vrbno p. Pradědem řídil nákladní motorové vozidlo tov. zn. Iveco Trakker, na němž nebyly umístěny

registrační značky X, které byly vozidlu přiděleny. Tímto se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu. Krajský soud na tomto místě odkazuje na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze 7. 4. 2017 č. j. 7 As 61/2017-34. Nejvyšší správní soud uvedl, že právem chráněný zájem společnosti v případě předmětného přestupku spočívá v zajištění možnosti jednoznačné a jednoduché přímé identifikace jednotlivce, který řídí vozidlo účastníci se provozu na pozemních komunikacích, nebo alespoň zjednodušení následného zjišťování jeho totožnosti, za účelem případného vyvození odpovědnosti za protiprávní jednání. Slouží-li pak tabulka registrační značky mimo jiné k identifikaci viníka společensky škodlivého jednání, je nutno za porušení či ohrožení dotyčného právem chráněného zájmu logicky považovat jízdu ve vozidle, na němž není tabulka registrační značky umístěna. I na relativně krátké vzdálenosti se lze hypoteticky dopustit celé řady přestupků či jiných deliktů jednání, v jejichž případě je následně kvůli nedostatečnému označení vozidla značným způsobem ztíženo vyvození odpovědnosti osoby, která se jich dopustila, konec citace. Krajský soud má ve shodě se správními orgány materiální stránku za naplněnou. Tím, že na vozidle nebyly umístěny registrační značky, byla výrazně ztížena jeho identifikace. Soud odkazuje na závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí na str. 5 stran materiální stránky přestupku, neboť s těmito závěry se zcela ztotožňuje. Pro naplnění materiální stránky přestupku je zcela bez právního významu okolnost, zda žalobce měl registrační značky v době spáchání přestupku v kabině vozidla či kdekoli jinde. Podstatnou je skutečnost, že tabulky registrační značky nebyly umístěny na vozidle.

11. Důvody, které přesto krajský soud vedly ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí jsou následující. Krajský soud rozhodující ve správním soudnictví o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o vině a trestu za spáchaný přestupek, je povinen postupovat podle zásady vymezené článkem 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, tj. použít pro pachatele pozdějšího příznivějšího zákona, který je účinný v době vyhlášení rozsudku (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 11/2024-25). Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější, konec citace. Toto pravidlo je třeba uplatnit i v případě hodnocení protiprávního jednání naplňujícího znaky přestupku.
12. Krajský soud tedy nemohl ignorovat tu skutečnost, že po vydání napadeného rozhodnutí žalovaným došlo ke změně zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a to zákonem č. 271/2003 Sb., který nabyl účinnosti 1. 1. 2024, s výjimkou ustanovení, která na danou věc nedopadají. Uvedeným zákonem č. 271/2003 Sb., bylo novelizováno kromě jiného i ust. § 125c zákona č. 361/2000 Sb. Co se týká pokuty za přestupek, pak dle § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu ve znění zákona č. 271/2003 Sb., se za předmětný přestupek uloží pokuta od 4 000 Kč do 10 000 Kč (dle předchozí právní úpravy bylo možno uložit správní trest pokuty od 5 000 Kč do 10 000 Kč), a zákaz činnosti dle § 125c odst. 6 písm. b) v případě předmětného přestupku od 6 do 18 měsíců. V případě zákazu činnosti tedy došlo k dílčí změně spočívající v prodloužení doby, na kterou se zákaz činnosti ukládá, ovšem přestože dle § 125e odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění zákona č. 271/2003 Sb., nelze podle tohoto zákona od uložení správního trestu v rozhodnutí o přestupku upustit nebo podmíněně upustit, nová právní úprava daná zákonem č. 271/2003 Sb., v ust. § 125e odst. 4 zakotvuje možnost uložit zákaz činnosti na dobu kratší, než je její dolní hranice stanovená tímto zákonem, jestliže by byl zákaz činnosti uložený na této hranici vzhledem k poměrům řidiče nepřiměřeně přísný. Zákaz činnosti

musí být v takovém případě uložen alespoň na dobu odpovídající jedné polovině dolní hranice stanovené tímto zákonem. Právní úprava platná v době rozhodování správních orgánů tuto možnost neupravovala. Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, při určení druhu správního trestu a jeho výměry se přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku, u podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti, přičemž ukládání sankce je založeno na principu zákonnosti trestu a individualizace trestu. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá závěr, že správní orgán se při ukládání trestu, tj. v tomto případě pokuty a zákazu činnosti musí výslovně zabývat všemi kritérii, která zákon stanovuje. Žalobce již za řízení před správními orgány a také v žalobě uváděl okolnosti, za kterých došlo ke spáchání předmětného přestupku, poukazoval na svou tíživou rodinnou situaci a především zdůrazňoval likvidační povahu trestu zákazu činnosti, neboť řidičské oprávnění potřebuje k výkonu podnikatelské činnosti a v daných souvislostech také zmiňoval druhotnou platební neschopnost jeho firmy. Z uvedeného vyplývá, že s ohledem na změnu právní úpravy, která je ve vztahu k sankci zákazu činnosti pro žalobce příznivější, musí správní orgán zjistit osobní a majetkové poměry žalobce, a v této souvislosti jej především vyzvat k doložení těchto poměrů a zjistit si tyto informace i z dalších zdrojů, a to především s ohledem na žalobcovu tvrzenou likvidační povahu trestu zákazu činnosti (viz usnesení NSS č. j. 1 As 9/2008-133). Osobní i majetkové poměry má správní orgán hodnotit ke dni svého rozhodování, nikoliv k okamžiku spáchání přestupku. Co se týče zjištění osobních a majetkových poměrů lze odkázat na body 35. až 38. citovaného usnesení NSS.

13. Krajský soud z výše uvedených důvodů rozhodnutí žalovaného zrušil podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť skutkový stav stran osobních a majetkových poměrů žalobce, kteréžto údaje jsou nezbytné pro hodnocení přiměřenosti sankce pokuty a zákazu činnosti, s ohledem na výše uvedenou změnu právní úpravy, k níž došlo v mezidobí po vydání napadeného rozhodnutí, která je pro žalobce příznivější, si vyžaduje zásadní doplnění. Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán výše uvedenými závěry krajského soudu.
14. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud uložil žalovanému zaplatit žalobci, který měl ve věci plný úspěch na nákladech řízení částku 18 704 Kč, která představuje odměnu advokáta za 3 úkony právní služby po 3 100 Kč podle § 8 odst. 1, § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. (převzetí věci, sepsí žaloby, zastoupení u soudního jednání), 3 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, náhradu za ztrátu času v rozsahu 5 půlhodin po 100 Kč v souvislosti s cestou zástupkyně žalobce ze sídla v Olomouci do Ostravy k soudnímu jednání a zpět dne 3. 9. 2024, náhradu jízdného zástupkyně žalobce k jednání z jejího sídla v Olomouci do Ostravy a zpět ve výši 1 452,12 Kč (při ujetí 184 km, kombinované spotřebě vozidla 6,1 l benzínu Natural 95 a ceně paliva dle vyhlášky č. 398/2023 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2024), to vše navýšeno o 21 % DPH, neboť zástupkyně žalobce je plátkyní této daně. K nákladům řízení dále náleží soudní poplatek za žalobu 3 000 Kč a soudní poplatek 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 24.09.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně